

Αποκατάσταση της κοινωνικής αξιοπρέπειας

Υποχρέωση του κράτους να αντιληφθεί την κρισιμότητα των νέων συνθηκών

Με ιδιαίτερη προσοχή παρακολουθούμε τις τελευταίες ημέρες τις διαβουλεύσεις στο πολιτικό προσκήνιο που στοχεύουν στην επανένταξη της Ελλάδας μεταξύ των ανεπτυγμένων χωρών και στην ικανότητά της να διεκδικεί επενδυτικά κεφάλαια, να αντεπεξέλθει στις επίπονες απαιτήσεις εξυπηρέτησης του χρέους της και -το κυριότερο- να αποκαταστήσει σταδιακά τη φερεγγυότητά της. Ο ίδιος ο πρωθυπουργός μεταφέρει την αισιοδοξία ότι, αν και υπάρχει ακόμη μια μεγάλη πορεία που πρέπει να διανύσουμε, τα μηνύματα από το εξωτερικό είναι θετικά. Ολοι μας θέλουμε να γίνουμε κοινωνοί αυτής της αισιοδοξίας, αλλά να τη βιώσουμε στην καθημερινότητά μας, σαν μια νέα πραγματικότητα, και όχι σαν μια μελλοντική, θεωρητική προοπτική. Όμως, αυτή τη βελτίωση της καθημερινότητας, με όση αισιοδοξία και αν μπολιάσουμε τις δράσεις μας, δεν θα την καταφέρουμε, εάν προηγουμένως η ίδια η Πολιτεία δεν αντιληφθεί την κρισιμότητα των νέων συνθηκών που έχει προκαλέσει και αν δεν αλλάξει την πολιτική εφαρμογή ορισμένων μέτρων.

Ειδικότερα, τα αποτελέσματα από την υιοθέτηση των μνημονιακών επιταγών στον χώρο της Υγείας κάθε άλλο παρά αισιοδοξία δημιουργούν στους Έλληνες πολίτες.

Παράλληλα, η ιδιωτική επιχειρηματική δραστηριότητα στον χώρο βάλλεται δραματικά, έχοντας να αντιμετωπίσει μια σειρά από αντιαναπτυξιακά μέτρα, καθώς και την αδιαλλαξία των πολιτικών φορέων. Μάλιστα, η φαρμακοβιομηχανία, για πέμπτη συνεχή χρονιά, βρίσκεται στο επίκεντρο και παλεύει να επιβιώσει σε ένα αρνητικό περιβάλλον, με συνεχές «κούρεμα» απαιτήσεων, με αυξανόμενες οφειλές,

συνεχόμενα προσκόμματα στην έγκριση νέων προϊόντων και φυσικά σε μια ολοένα και συρρικνούμενη φαρμακευτική δαπάνη. Και όλη αυτή η «πολεμική» αναπτύσσεται όταν την ίδια στιγμή είναι το ίδιο το κυβερνητικό επιτελείο που ευαγγελίζεται την επιστημονικά τεκμηριωμένη διαπίστωση ότι το φάρμακο αποτελεί ένα εκέγγυο που με απλές, λογικές

λύσεις μπορεί να εισφέρει τουλάχιστον 7,5 δισ. ευρώ στο δραματικά μειωμένο ελληνικό ΑΕΠ. Ενας κλάδος δηλαδή που μπορεί όχι απλά να είναι αυτοχρηματοδοτούμενος, αλλά και να εισφέρει τα μέγιστα στο σύνολο της Υγείας, όπως και στην απασχόληση και την οικονομία ευρύτερα.

Για μία ακόμη φορά θα επαναλάβω ότι δεν ζητάμε παράλογα πράγματα, ούτε επιδιώκουμε ως κλάδος να εξασφαλίσουμε συντεχνιακά, μη αναπτυξιακά κεκτημένα. Έτσι κι αλλιώς, έχουμε αποδείξει ότι με κανόνες αυτορρύθμισης και με όσα μας επιβλήθηκαν καταφέρνουμε να βελτιώνουμε άμεσα τα κακώς κείμενα του παρελθόντος και παράλληλα να εισφέρουμε όπου μας ζητήθηκε με τη μεγαλύτερη αξιοπιστία και ταχύτητα.

Εκείνο που ζητά ο κλάδος είναι η διαμόρφωση πολιτικών που να εγγυώνται τη διαφάνεια και τη μη επανάληψη αρνητικών φαινομένων ασυνέπειας από την πλευρά της Πολιτείας, η οποία σταθερά δεν εφαρμόζει όχι μόνο τις δεσμεύσεις της, αλλά ακόμη και τη νομοθεσία που ψηφίζει.

Είναι προϋπόθεση, λοιπόν, να προχωρήσουν οι διαρθρωτικές αλλαγές σε όλο το Σύστημα Υγείας, οι οποίες να εξασφαλίζουν επαρκώς την ορθή και αποτελεσματική χρήση των πόρων του Συστήματος Υγείας και να εγκαταλειφθούν πρακτικές οριζόντιων μέτρων (π.χ. Clawback), οι οποίες υπονομεύουν την αξιοπιστία του συστήματος και της κυβέρνησης.

Και είναι και μεγάλη ανάγκη για το σύνολο της κοινωνίας να διορθώσει η Πολιτεία τόσο τη φαρμακευτική όσο και τη νοσοκομειακή δαπάνη για το 2014, ώστε να μη μειωθούν κάτω των 2,3 δισεκατομμυρίων ευρώ και των 700 εκατ. ευρώ αντίστοιχα. Πρόκειται για το έσχατο όριο, κάτω από το οποίο η απρόσκοπτη πρόσβαση των ασφαλισμένων και των ασθενών στα

φάρμακα δεν μπορεί να εξασφαλιστεί. Τη στιγμή, λοιπόν, που αναμένουμε την ανατροπή που θα μας εξασφαλίσει ένα εντυπωσιακό «comeback» από τη χρεοκοπία στην ανάπτυξη, ας επιτρέψουμε αυτή τη ριζική αναμόρφωση και στην κοινωνία που θα διακρίνεται από αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης και την ισότητα των πολιτών στο δικαίωμα στην περίθαλψη.

Το **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΦΡΟΥΖΗ**

Προέδρου του Συνδέσμου
Φαρμακευτικών Επιχειρήσεων
Ελλάδος (ΣΦΕΕ)

“

Ως κλάδος, δεν επιδιώκουμε να εξασφαλίσουμε συντεχνιακά, μη αναπτυξιακά κεκτημένα, αλλά τα αυτονόητα για το φάρμακο και τους πολίτες

«Είναι μεγάλη ανάγκη για το σύνολο της κοινωνίας να διορθώσει η Πολιτεία τόσο τη φαρμακευτική όσο και τη νοσοκομειακή δαπάνη για το 2014» τονίζει ο Κωνσταντίνος Φρουζής.